

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15

Tel: 443-5573/33104

Fax: 443-5733/33133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/681- /2013.RP.

Tárgy: panasz elbírálása

Ea: dr. Zsolyomi Emese r. alezr.

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, **panaszos** által előterjesztett panasz miatt folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 320/2013. (XI. 13.) számú számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni (1539 Budapest, Pf. 632.), (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapiják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos panasszal fordult a Független Rendészeti Panasztestülethez, miszerint 2013. június 22-én 22.00 óra körül Budakeszin, az Erkel Ferenc utcai buszmegállóban arra lett figyelmes, hogy egy személy betörte a buszmegálló üvegét, ezt követően pedig a buszmegállónál található kocsmába ment be, ahol a panaszos előadása szerint beszélgetett és italozott a továbbiakban. Mindezt a 107-es számon bejelentette. A panaszos által előadottak szerint minimum 10-12 percet vett igénybe, míg valakivel érdemben kapcsolatot tudott teremteni, majd egy rendőrrel beszélt, aki rendkívül udvariatlan és „pökhendi” módon kezelte a bejelentést, nem vette komolyan. Személyleírást adott az elkövetőről, a rendőr viszont főleg annak ruházatát firtatta, amelyet a panaszos nem figyelt meg különösebben. A panaszos ezt követően mondta a rendőrnek, hogy menjenek ki a helyszínre, hozzátéve, hogy ő viszont már elment onnan (egy megállóval távolabb volt ekkor).

A panasz beadvány kitért arra is, hogy később a panaszos kíváncsiságból visszament a buszmegállóba és látta, hogy az illető, aki a törés-zúzást elkövette, még mindig a buszmegállónál lévő kocsmában tartózkodik és további 20-30 percet tartózkodott a közelben, de rendőrségi járműnek a nyomát sem látta, amiből arra következtetett, hogy a rendőrök nem mentek ki a helyszínre, vagy ha mégis, akkor sokkal később.

A beadványa végén a panaszos kiemelte, hogy felháborította, hogy a segítségkérését, illetve bejelentését nem vették komolyan, nem érkeztek ki a helyszínre a megfelelő időben. A panaszos hozzátette azt is, hogy bejelentésével megtette, amit a lelkiismerete és az állampolgári kötelessége diktált, pedig megtehetette volna, hogy oda sem figyel, és nem veszi a fáradságot, hogy az eseményt bejelentse, ezért sérelmesnek tartja, hogy a rendőrség nem tett semmit a bejelentést követően és udvariatlanul fogadta a panaszos hívását.

Az előterjesztett panasz összegezve az alábbi kifogásokat tartalmazza:

- 1./ A panaszos kifogásolta, hogy a hívását követően mintegy 10-12 percet vett igénybe, mire érdemben tudott valakivel beszélni.
- 2./ A panaszos kifogásolta, hogy a bejelentését fogadó rendőrrel vele udvariatlanul és pökhendien beszélt.
- 3./ A panaszos kifogásolta, hogy bejelentését nem vette komolyan a rendőrrel és nem intézkedett, nem mentek ki rendőrök a helyszínre, vagy ha igen, akkor sokkal később.

Fentiek alapján a panaszos kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely a kifogásolt rendőri intézkedés kapcsán arra a megállapításra jutott, hogy az a tény, hogy a panaszos bejelentése ellenére a rendőrök intézkedési kötelezettségüket elmulasztva nem mentek ki a panaszos által megjelölt helyszínre, illetőleg semmiféle egyéb intézkedést sem fogantatosítottak, a panaszos **tisztességes eljárásához fűződő jogának sérelmét eredményezte**. A telefonbeszélgetés során a kifogásolt hangnemmel összefüggésben az erre vonatkozó adatok (a panaszos által tett bejelentésről felvett hanganyag) hiányában **a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelmét nem állapította meg**.

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi iratok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2013. július 11-én kelt panaszbeadványa;
- 2013. július 25-én kelt, a panasz megerősítéséről szóló levél;
- a BRFK Központi Ügyeleti Főosztálya által 2013. július 24-én kelt jelentés;
- a BRFK Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztályának 2013. július 23-án felvett jegyzőkönyve;
- a panaszos által a Panasztestület megkeresésére megküldött elektronikus válaszlevél;
- a BRFK Központi Ügyeleti Főosztályának 2013. október 7-én készített jelentése;
- a BRFK Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztályának 2013. október 8-án felvett jegyzőkönyve;
- az ügyeletes tiszt és a helyszínen intézkedő rendőrök 2014. január 22-i meghallgatásáról készült jegyzőkönyvek;
- a helyszínen intézkedő rendőrök jelentése;
- Budaörsi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele a járőrök kérdéses szolgálati időben tett korábbi intézkedéseiről.

III.

A rendelkezésre álló iratok alapján az egyes panaszok tekintetében az alábbiak voltak megállapíthatók.

III. 1. A panaszos kifogásolta, hogy a hívását követően mintegy 10-12 percet vett igénybe, mire érdemben tudott valakivel beszélni.

Az Rtv. 42. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt készíthet. Ugyanezen szakasz (7) bekezdése értelmében, büntető-, szabálysértési vagy más hatósági eljárás eljárás lefolytatásához vagy az ott meghatározott egyéb célból azokra nincs szükség, az (1) bekezdés alapján rögzített felvételt a rögzítést követő harminc nap elteltével törölni kell.

A panaszos abban az esetben, ha a 107-es hívószámot hívta, úgy a BRFK Ügyelete fogadta a hívását, amely a bejelentő által elmondottak alapján végzi el a hívás továbbkapcsolását az illetékes rendőrkapitányság ügyeletére. Mind a 107-es hívószám fogadása, mind a továbbkapcsolás, majd ezt követően a helyi szervnél a bejelentővel való kapcsolatfelvétel bizonyos időt vesz igénybe.

A panaszos által előadott 10-12 perc a hívásfogadás és továbbkapcsolás esetén olyan mértékű időtartam, amely nem tekinthető túlzottnak és indokolatlanul hosszúnak. A telefonon történő bejelentés és az azzal kapcsolatban érdemben intézkedni tudó munkatárshoz való kapcsolat időigényeként ez az időtartam elfogadható mértékű.

Ugyanakkor a panaszbeadvány beérkezésekor a bejelentésről készült hangfelvétel a hivatkozott jogszabály szerinti időtartam (30 nap) elteltéig miatt törölni került, így annak rekonstruálása, hogy pontosan hány perc telt el a hívás kezdeményezése és a Budaörsi

Rendőrkapitányságra történő továbbkapcsolás között az eljárás során nem volt megállapítható.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a hívás fogadása és a továbbkapcsolás időtartama tekintetében megfogalmazott panasz megalapozatlan, ezért azt elutasítom.

III. 2. A panaszos kifogásolta, hogy a bejelentését fogadó rendőrrel vele udvariatlanul és pökhendien beszélt.

Az Rtv. 2. § (1) szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A panaszos beadványában előadta, hogy telefonos bejelentése során a rendőr rendkívül udvariatlan és „pökhendi” módon kezelte a panaszos bejelentését. A panaszos személyleírást adott az elkövetőről, a rendőrrel viszont főleg annak ruházatát firtatta, amelyet a panaszos nem figyelt meg különösebben. A panaszos véleménye szerint a rendőr nem vette komolyan a panaszos telefonos bejelentését, „bunkó” hangvételben beszélt vele, továbbá nem köszönte meg hívását, illetőleg vissza sem köszönt a panaszosnak, annak elköszönését követően.

Az eljárás során megtörtént a telefonhívást fogadó ügyeletes rendőrtiszt meghallgatása, aki az esettel kapcsolatban elmondta, hogy bejelentés érkezett arról, hogy Budakeszin az Erkel utcai buszmegállóban valaki megrongálta a buszmegálló üvegét. A rendőr elmondta, hogy a bejelentett tényállás tisztázása érdekében az elkövető ruházatáról tett fel kérdéseket, valamint arról, hogy a bejelentés időpontjában az elkövető a helyszínen van-e még, illetve ha nem akkor feltehetően hol tartózkodik. Továbbá megkérte a bejelentőt, hogy amennyiben lehetséges, a rendőrök kiérkezéséig maradjon a helyszínen. A bejelentő erre közölte, hogy a helyszínt már elhagyta és nem is szándékozik oda visszamenni. A hangnemen kapcsolatban az ügyeletes tiszt úgy nyilatkozott, hogy nem beszélt a bejelentővel lekezelő módon, és nem használt trágár, illetve sértő kifejezéseket.

Az esettel kapcsolatban az ügyeleti napló bejegyzése a rendőr által elmondottakat támasztotta alá.

A hangnem tekintetében a beszélgetés hanganyagának hiányában nem volt lehetséges annak pontos tisztázása, hogy mely szavak, milyen tónusban hangoztak el. A hangnem megítélése kérdésében megállapítható, hogy a rendőrrel kérdéseket intézett a bejelentőhöz, illetve kérte, hogy maradjon a helyszínen.

Fentiek alapján a hangnem tekintetében előadott panaszt mint alaptalant elutasítom.

III. 3. A panaszos kifogásolta, hogy bejelentését nem vette komolyan a rendőrrel és nem intézkedett, nem mentek ki rendőrök a helyszínre, vagy ha igen, akkor sokkal később.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A panaszos szerint a bejelentését fogadó rendőrnő nem vette komolyan az általa elmondottakat és nem intézkedett a bejelentése alapján. Előadta továbbá, hogy a bejelentését követően, kíváncsiságból később visszament a buszmegállóba és látta, hogy az illető, aki a törés-zúzást elkövette, még mindig a buszmegállónál lévő kocsmában tartózkodik és további 20-30 percet tartózkodott a közelben, de rendőrségi járműnek a nyomát sem látta, amiből arra következtetett, hogy a rendőrök nem mentek ki a helyszínre, vagy ha mégis, akkor sokkal később.

A rendelkezésre álló adatok alapján (meghallgatáson elhangzottak, ügyeleti napló adatai, rendőri jelentésben foglaltak) megállapítható, hogy a bejelentés nyomán az alábbi intézkedések történtek:

- az ügyeletes tiszt rákérdezett az elkövető személyleírására és kérte a bejelentőt, hogy amennyiben lehetséges a helyszínen segítse a rendőrség munkáját azzal, hogy a rendőrök kiérkezéséig ott marad;

- a bejelentés fogadását követően az ügyeletes tiszt intézkedett két járőr helyszínre küldéséről;

- az ügyeletes tiszt telefonon felhívta a BKV diszpécserét, ahol tájékoztatta a diszpécser a rongálásról. A diszpécser utána nézett a kérdésnek, majd megerősítette azt, hogy a megjelölt buszmegálló üvegét valaki betörte.

Az eljárás során beszerzésre került az ügyeleti napló, amelyben szerepel, hogy a panaszos a kérdéses napon 22.15 órakor bejelentést tett (a napló-bejegyzés röviden tartalmazza a Budakeszi helyszínt és a fenti tényállást), valamint azt hogy 22.16 órakor az ügyeletes tiszt két rendőr járőrt küldött a helyszínre.

Megtörtént a helyszínen intézkedő rendőrök jelentésének a beszerzése is, amely azt tartalmazza, hogy 23.10 órakor jelentek meg a helyszínen, ahol megtekintették az Erkel utcai buszmegállót és megállapították, hogy annak középső üvegtáblája eltört. A helyszínen adatgyűjtést végeztek, melynek során meghallgatták a közelben lévő sörözőből éppen távozó személyeket, valamint a sörözőben dolgozó pultost, akik az esettel kapcsolatban nem tudtak érdemben nyilatkozni.

A küldés ideje és a helyszínre kiérkezés ideje között 55 perc telt el. Az ügyeleti napló tanúsága szerint a helyszínre küldött két rendőr az ügyeletes tiszt utasításakor – 20.25 óra és 22.00 óra közötti időszakban – Perbál és Tinnye közötti útszakaszon bekövetkezett közlekedési baleset helyszínén tartózkodtak, ott szolgálati feladatot láttak el. A kérdéses útszakasz és a Budakeszin lévő Erkel utcai buszmegálló közötti út kb. 20 km, ami 20-30 perc alatt tehető meg. A baleset helyszínén a feladatok elvégzését követően indultak el a Budakeszi helyszínre, ezért telt el 55 perc a küldés és helyszínre érkezés között.

A Budaörsi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint az adott szolgálati időszakban másik, a helyszínhez közelebb tartózkodó rendőr járőrt küldeni nem volt

lehetséges, a szolgálatban lévő rendőrök mindegyike más helyszíneken látta el szolgálati feladatát, szabad kapacitás nem állt rendelkezésre.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a rendőrség a rendelkezésre álló személyi és tárgyi feltételek és az eset összes körülményét figyelembe véve haladéktalanul intézkedett a bejelentés alapján, ezért az Rtv.-ben foglalt intézkedési kötelezettségüknek a szolgálati feladataikat ellátó rendőrök eleget tettek.

A fentiekben túlmenően hangsúlyozandó, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése értelmében a panaszjog kizárólag azt a személyt illeti meg, akinek a rendőri intézkedés elmulasztása alapvető jogát sértette. A panasz tárgyát képező esetben a rendőri intézkedés végrehajtásának módjával kapcsolatban a panaszosnak semmilyen alapvető joga nem sérült, hiszen a személyét nem érintette sem a bejelentett jogellenes cselekmény, sem a későbbi rendőri intézkedés. A Panasztestület állásfoglalásában hivatkozott „szubjektív biztonságérzet” sérelmével kapcsolatban egyrészt rögzítendő, hogy az csupán távoli összefüggésben hozható az emberi méltósággal, mint alapvető joggal, és amennyiben az megalapozná a közvetlen érintettséget, úgy az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés nagymértékben kiüresedne, és a panaszjog gyakorlása az alanyi kör szempontjából parttalanná válna. Másrészt a konkrét ügyben korántsem bizonyított, hogy a panaszos szubjektív biztonságérzete sérült, hiszen erre a panaszos maga sem hivatkozik, és azon állítását sem támasztja alá bizonyíték, hogy még 20-30 percig a közelben maradt. Ugyanakkor megállapítható, hogy a bejelentéstől számított 20-30 perces intézkedési késedelem önmagában nem alkalmas a biztonságérzet megingására.

Fentiek alapján az intézkedési kötelezettség mulasztása tekintetében előadott panaszt, valamint azt a kifogást miszerint a bejelentést nem vette komolyan a bejelentést fogadó rendőr egyrészt érdemi megalapozatlanság, másrészt az érintettség hiánya miatt elutasítom.

IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megítélése szerint a rendőri intézkedés sértette a tisztességes eljáráshoz, valamint méltósághoz való jogát.

A Panasztestület a rendelkezésére álló adatok – rendőrség által megküldött iratok és a panaszbeadványban foglaltak – alapján hozta meg állásfoglalását. A közigazgatási hatósági eljárás keretében további bizonyítékok beszerzése vált szükségessé (meghallgatási jegyzőkönyvek, ügyeleti napló, rendőri jelentések), amelyek az érdemi döntés meghozatala során jelentőséggel bírt. A Panasztestület állásfoglalásától való eltérés indoka egyrészt e bizonyítékok értékelése, másrészt pedig a „szubjektív biztonságérzet”-tel kapcsolatos álláspont-eltérés és a panaszos érintettségének a hiánya. Mindezek jogszabályi hivatkozással ellátott részleteit a határozat III. része tartalmazza.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén alapul, miszerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a

továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A döntés az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárás keretében történt meg.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) és 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pont, 109. § (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 42. § (1) és (7) bekezdései, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) és (9) bekezdései.

Budapest, 2014. január „.....”

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**